

Skuliny v čínských hradbách

PEKING POD ZAVŘENÝMI VÍČKY I S OČIMA DOKOŘÁN

Za devět měsíců se budou v Pekingu konat olympijské hry. Život je tady už teď poznamenán přípravami, což ale neznamená, že se zastavil. To by opravdu nebylo možné.

Každý den se prodíráte davem. Stačí ale odbočit z rušné ulice, a objevíte ostrůvky překvapivých zákoutí, Peking zadních dvorků a pomalého odžívání.

FOTO: PROFIMEDIA

První, co vás v Pekingu napadne: Číňanů je opravdu moc. Snad vědomí, že na jednoho obyvatele připadá málo čtverečních metrů, vede k tomu, že se tady nerespektuje minimální vzdálenost mezi lidmi. Každou chvíli vám někdo „vstoupí do aury“. V hale na letišti, u hotelové recepcie, na zastávce veřejné dopravy, dokonce i na záchodku. Je to horší než tisíce pohledů probodávajících v předměstské čtvrti jediného bělocha široko daleko.

Evropan, byť i jen lehce nadprůměrného vzrůstu, tady navíc vyčnívá, Číňané jsou malí a hubení. Je potřeba ubránit se pocitům Gul-

livera na návštěvě v Liliputu a nenechat je přerůst v prezíravost. Však oni vás Číňané brzo vyvedou z omylu, kdo že je tady pánem. Navzdory tomu zvláště přibrzďovanému otevírání se světu a přílivu turistů do centra Pekingu je tu stále přítomný duch totality: my jsme my a oni jsou oni. Bourat hradby a bratřit se je jaksi nepatřičné, podezřelé, neopatrné a snad i zapovězené.

Jak vyzrát na úřady

Je to obrovské velkoměsto. Přejedete několik stanic podzemní drahou a už uvidíte úplně jiné místo. Sever, to je momentálně olym-

pijské staveniště, kde supermoderní budovy vytlačují pozdně komunistickou zástavbu. Západ se už nějakou dobu mění v luxusní rezidenční čtvrť s drahými hotely. Jih stále ještě zůstává útočištěm starousedlíků. A na východě, kde je mimochodem neútulná zoologická zahrada, obklopená věžáky, a taky spousta muzeí a galerií, utajených mezi agresivní novou výstavbou, si připadáte jako při nějaké orientační hře se slepou mapou.

Tohle základní rozdělení podle světových stran je samozřejmě schematický popis města. Peking skýtá ostrůvky překvapivých zákoutí, stačí jen přejít ulici, a jste někde jinde.